

Eitt á enda ár vors lífs er runnið

Þorvaldur Böðvarsson

Ísólfur Pálsson, 1907

1. Eitt á end - a ár vors lífs er runn - ið,

enn oss send - ast guðs af náð - ar - brunn - i

líkn, hjálp - ræð - i, lífs - ins gæð - i, lán og

næð - i - hvarf það hræð - a kunn - - i.

EITT Á ENDA ÁR VORS LÍFS ER RUNNIÐ

Eitt á enda ár vors lífs er runnið,
enn oss sendast guðs af náðarbrunni
líkn, hjálpræði, lífsins gæði,
lán og næði –
hvarf það hræða kunn.

Hjartað dansi, honum lofgjörð inni,
hátt til ansi tunga, mannvit, sinni,
hver með gáti göfgi kátur,
guðs náð játi,
líða' ei láti' úr minni.

Sálmur 488/97 (1-2 /5)

Handrit

- Óbreytt: Band 1-4, Band 2-35/1, Band 3-1/2, Band 4-1/2, A02 x4 (2 frág.), B8 x2 (tilb+drög), B10-12-1a (frág.)
- Frávik: A08 (sama lag með textann "Herra, þér skal heiður og lotning greiða"(Stefán Ólafsson (1619-1618))